

Sygn. akt III K 537/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant- pracownik administracyjno-biurowy Przemysław Dominik

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26.08.2014 r.

sprawy:

D. G. – s. J. i A. z d. B., ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 czerwca 2014 r. w W. U. ulica (...) na terenie sklepu (...) działając z chęci zysku zabrał w celu przywłaszczenia towar w postaci dalmierza laserowego marki (...) powodując tym straty o łącznej wartości 640 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. W. Al. (...),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego D. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycje z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje oskarżonego i wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł (piętnastu złotych),

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego kwotę 60 zł (sześćdziesięciu złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 90 zł (dziewięćdziesięciu złotych) tytułem pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt. III K 537/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całości kształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2014 roku D. G. udał się do sklepu (...) znajdującego się przy Al. (...) w W., w celu dokonania zakupów.

dowód: wyjaśnienia podejrzanego k. 25-26

Około godziny 21:05, kiedy znajdował się na dziale z narzędziami, zdjął z półki jeden z dalmierzy laserowych i przeciął jego zabezpieczenie nożycami, które uprzednio wziął z innego stanowiska. Następnie odłożył nożyce i udał się w kierunku kas, gdzie zapłacił za tubę i szpachelki.

dowód: wyjaśnienia podejrzanego k. 25-26, zeznania świadka B. M. k. 3-4, płyta k. 7, protokół oględzin k. 31

Około godziny 21:15, po przejściu przez linię kas, D. G. został ujęty przez pracownika ochrony B. M., który na monitoringu obserwował zachowanie mężczyzny w sklepie (...).

dowód wyjaśnienia podejrzanego k. 25-26, zeznania świadka B. M. k.3-4, płyta k. 7, protokół oględzin k. 31, notatka z ujęcia osoby k. 10

Podczas kontroli w pomieszczeniu ochrony, mężczyzna dobrowolnie wyjął z kieszeni spodni, dalmierz laserowy marki (...) o wartości 640 złotych, za który uprzednio nie zapłacił.

dowód: wyjaśnienia podejrzanego k. 25-26, zeznania świadka B. M. k.3-4, płyta k. 7, protokół oględzin k. 31, notatka z ujęcia osoby k. 10, ksero biuletynu sprzedaży k. 9

Pracownik ochrony zawiadomił o zdarzeniu funkcjonariuszy Policji, którzy po przybyciu na miejsce dokonali zatrzymania oraz przeszukania D. G..

dowód: wyjaśnienia podejrzanego k. 25-26, zeznania świadka B. M. k. 3-4, T. S. k. 15, protokół zatrzymania osoby k. 10, protokół przeszukania k. 17-18

W toku postępowania dokonano przeszukania pojazdu i domu zamieszkiwanego przez D. G.. Nie ujawniono tam przedmiotów pochodzących z kradzieży.

dowód: zeznania świadka T. S. k. 15, protokół przeszukania k. 11-12, 19-20

D. G. posiada wykształcenie wyższe. Jest inżynierem ochrony środowiska. Pracuje jako specjalista w (...) w W., osiągając miesięczny dochód w wysokości około 4200 złotych. Jest rozwiedziony. Posiada na utrzymaniu syna w wieku 14 lat. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo. Nie był uprzednio karany.

dowód: protokół przesłuchania podejrzanego k. 25-26, karta karna k. 30

D. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i szczegółowo opisał okoliczności w jakich do tego doszło. Wyjaśnił, iż ukradł dalmierz, gdyż był za drogi i nie miał przy sobie tylu pieniędzy /k. 25-26/.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom podejrzanego. Sąd one jasne i logiczne. Przedstawiona przez D. G. wersja zdarzenia z dnia 7 czerwca 2014 roku znajduje potwierdzenie w pozostałych dowodach zebranych w sprawie, a przede wszystkim w zeznaniach świadka B. M. oraz protokole oględzin nagrania z monitoringu.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności również zeznania świadków B. M. i T. S.. Są również jasne logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Nie budzą wątpliwości Sądu.

Uwzględniono również dowód rzeczowy w postaci płyty z nagraniem z monitoringu. Nie ma podstaw do podejrzeń, iż nagranie powstało w sposób niezgodny z prawem.

Sąd uwzględnił również pozostałe dowody zebrane w sprawie w postaci dokumentów. Zostały sporządzone w sposób prawidłowy, przez uprawnione do tego organy. Nie budzą wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony toku postępowania.

Przechodząc do oceny prawnej zachowania oskarżonego, należy stwierdzić, iż swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Przepis ten stanowi, że „kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”. Oznacza to, że kradzież jest przestępstwem, które polega na zaborze – wyjęciu spod władztwa innej osoby rzeczy, stanowiącej jej własność. Sprawca musi działać w celu przywłaszczenia, tj. chęci rozporządzenia rzeczą jak swoją własnością.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, Sąd stwierdził, iż D. G. dokonał zaboru dalmierza laserowego marki (...) o wartości 640 złotych, stanowiącego własność (...) Sp. z o.o. w W., działając w celu przywłaszczenia. Uczynił to w ten sposób, że udał się do sklepu (...) znajdującego się przy Al. (...) w W.. Następnie znajdując się na dziale z narzędziami zdjął z półki dalmierz laserowy, przeciął jego zabezpieczenia i przekroczył linię kas, nie płacąc za niego. Okoliczność, iż D. G. wyniósł narzędzie poza strefę dokonywania zakupów, bez zapłaty za nie, świadczy o tym, że zatrzymał je dla siebie aby rozporządzać nim jak właściciel. Oznacza to, że oskarżony działał w celu przywłaszczenia rzeczy.

D. G. jest osobą zdatną do przypisania mu winy. Jest osobą dorosłą. W chwili dokonania czynu miał zdolności do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim zachowaniem, w taki sposób żeby nie naruszyć normy prawnej.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę uzgodnioną z nim w trybie art. 335 k.p.k., uznając, iż jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, jak również spełnia kryteria określone w art. 53 k.k. Sąd uznał, iż popełniony przez oskarżonego czyn jest społecznie szkodliwy, ale nie w stopniu znacznym. Należy zauważyć, iż przestępstwo kradzieży narusza jedno z podstawowych praw człowieka tj. prawo własności. Każdy powinien mieć prawo do niezakłóconego posiadania i rozporządzania rzeczą należącą do niego, a normą w społeczeństwie powinno być pozyskiwanie środków materialnych w sposób zgodny z prawem: poprzez pracę oraz inne legalne formy. Jako okoliczność obciążającą oskarżonego, Sąd uwzględnił fakt, iż działał on z chęcią osiągnięcia zysku. Dochody osiągane przez D. G. nie dają podstaw do uznania, iż znajduje się on w ciężkiej sytuacji materialnej, która w jakiś sposób uzasadniałaby wkroczenia na drogę bezprawia. Jako okoliczność łagodzącą wymiar kary, Sąd poczytał stosunkowo niską wartość skradzionego mienia tj. kwotę 640 złotych oraz fakt, iż oskarżony jest osobą dotychczas niekaraną. W ocenie Sądu, kara w minimalnym wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Sąd uznał również, iż w stosunku do D. G., istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżony nie był uprzednio karany. Jest osobą pracującą. Jego postawa podczas czynności procesowych nie budziła zastrzeżeń. W związku z tym, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata. Z uwagi na opisane powyżej okoliczności należy przypuszczać, iż oskarżony w okresie próby będzie przestrzegał porządku prawnego, a okres 2 lat będzie wystarczający dla wychowania sprawcy i zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Orzekając wobec oskarżonego karę grzywny, Sąd omyłkowo wskazał jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 71 § 1 k.k., podczas gdy jedyną podstawą jej wymiaru w niniejszej sprawie jest art. 33 § 2 k.k. Powyższy przepis daje możliwość orzeczenia kary grzywny obok kary pozbawienia wolności, w sytuacji kiedy sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W niniejszej sprawie D. G. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej tj. uzyskania dóbr materialnych o wartości 640 złotych, dlatego Sąd uznał, że zasadnym dla odczucia przez oskarżonego dolegliwości kary, będzie orzeczenie wobec niego grzywny w wymiarze 100 stawek. Ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 15 złotych, Sąd miał na uwadze wysokość dochodów oskarżonego oraz fakt, iż posiada na utrzymaniu syna. Uznał, iż taka wysokość jest odpowiednia w stosunku do możliwości zarobkowych D. G. i nie spowoduje zagrożenia dla najważniejszych potrzeb jego i jego rodziny.

O kosztach postępowania, Sąd orzekł w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 627 k.p.k., który stanowi, że od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego, Sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego opłatę w kwocie 60 złotych oraz kwotę 90 złotych tytułem pozostałych kosztów postępowania.